U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy, Ph. D. a JUDr. Lenky Matyášové, Ph.D. v právní věci žalobce: **J. N.**, zastoupený JUDr. Ing. Martinem Florou, Dr., advokátem se sídlem Lidická 710/57, Brno, proti žalovanému: **Policie ČR, Policejní prezidium**, se sídlem Strojnická 27/935, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 29. 8. 2008, č. j. 7 Ca 151/2008 – 48,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Odměna advokáta JUDr. Ing. Martina Flory, Dr. **se určuje** částkou 2400 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností se žalobce (dále „stěžovatel“) domáhal zrušení shora označeného usnesení Městského soudu v Praze, kterým tento soud s odkazem na § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), odmítl žalobu, kterou se stěžovatel domáhal poskytnutí ochrany proti tvrzené nečinnosti žalovaného.

Městský soud nejprve konstatoval, že stěžovatel se žalobou domáhal poskytnutí ochrany proti nečinnosti žalovaného ve věci trestního oznámení na JUDr. E. Č. Odkazem na ustanovení § 2 a § 4 odst. 1 s. ř. s. pak městský soud dovodil, že se stěžovatel domáhal vydání rozhodnutí, které nespadá do pravomoci soudů rozhodujících ve správním soudnictví, jelikož se domáhal, aby soud uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí v řízení trestním, nikoli v řízení správním. Vzhledem k této skutečnosti městský soud uzavřel, že v posuzovaném případě je dán nedostatek pravomoci soudů rozhodujících ve správním soudnictví, což představuje neodstranitelný nedostatek podmínek řízení.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval otázkou, zda jsou v dané věci dány podmínky řízení o kasační stížnosti.

Z doručenky založené v soudním spise na č. l. 48 vyplývá, že stěžovatel osobně převzal zásilku obsahující napadené usnesení dne 4. 9. 2008. Ze soudního spisu je dále zřejmé, že kasační stížnost proti napadenému rozhodnutí stěžovatel odeslal prostřednictvím držitele poštovní licence dne 19. 9. 2008. Podání bylo městskému soudu doručeno dne 22. 9. 2008.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů od doručení rozhodnutí a zmeškání této lhůty nelze prominout. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek její lhůty. Podle § 40 odst. 3 s. ř. s. připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle týdnů byl den doručení napadeného usnesení stěžovateli, tedy čtvrtek 4. 9. 2008. Poslední den lhůty tak připadl na čtvrtek 18. 9. 2008, kteryžto den není svátkem ve smyslu zákona č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu. Dnem 18. 9. 2008 tak lhůta k podání kasační stížnosti marně uplynula. Kasační stížnost byla podána dne 19. 9. 2008 a je tak podána zjevně opožděně.

Nejvyššímu správnímu soudu tak nezbylo, než podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. kasační stížnost jako opožděnou odmítnout.

O nákladech řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Stěžovateli byl usnesením ze dne 5. 8. 2009, č. j. 7 Ca 151/2008 - 72, ustanoven zástupce z řad advokátů. Dle textu záhlaví tohoto usnesení byl zástupce stěžovateli ustanoven v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu. Ze soudního spisu je však zřejmé, že městský soud o ustanovení zástupce stěžovateli rozhodl až po té, co stěžovatel podal kasační stížnost, tj. již v rámci řízení o kasační stížnosti. Podle Nejvyšší správního soudu tudíž není pochyb o tom, že zmíněným usnesením byl stěžovateli ustanoven zástupce pro řízení o kasační stížnosti a že formulaci v záhlaví usnesení je nutné posoudit pouze jako chybu v psaní.

V případě, kdy je účastníku řízení zástupce ustanoven soudem, platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8 s. ř. s.). Ustanovenému zástupci stěžovatele tudíž byla přiznána odměna a náhrada hotových výdajů v celkové částce 2400 Kč [jeden úkon právní služby za 2100 Kč podle § 11 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 9 odst. 3 písm. f) a § 7 bodem 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen „advokátní tarif“), v platném znění, dále pak jeden režijní paušál po 300 Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu)].

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

č. j. 5 Ans 1/2010 - 84

V Brně dne 18. února 2010

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu